Astronomie Cursul 10 - Eclipse de Lună și de Soare

Cristina Blaga

2 decembrie 2021

Eclipse de Soare și de Lună

- Pământul şi Luna sunt corpuri opace, fără surse de lumină proprii. Ele primesc lumină de la Soare.
- Pe direcţia Soarelui, în sens opus lui, în spatele Pământului şi al Lunii, apar regiuni de umbră în care ajunge o parte din lumina Soarelui.
- Când Luna traversează zona de umbră a Pământului are loc o eclipsă de Lună, iar când Pământul trece prin regiunea de umbră a Lunii spunem că se produce o eclipsă de Soare.

- În timpul unei eclipse de Lună, strălucirea Lunii scade, pentru că la traversarea regiunii de umbră a Pământului, Luna îşi pierde sursa de lumină.
- În timpul eclipselor de Soare luminozitatea Soarelui nu se modifică lucru ce poate fi observat din afara regiunii de umbră a Lunii, strălucirea Soarelui scade pentru observatorii care văd discul Lunii acoperind parţial sau total discul Soarelui.

Eclipse și ocultații

Definiţii

La trecerea unui corp ceresc opac prin conul de umbră al altui corp ceresc opac spunem că are loc o *eclipsă*, iar când un corp ceresc opac trece prin faţa unei stele spunem că se produce o *ocultaţie*.

Observaţie

Eclipsele de Soare sunt ocultaţii de Soare, dar ele au fost denumite aşa de astronomii antichităţii, care le-au observat şi explicat corect, motive pentru care le numim în continuare eclipse de Soare.

Eclipse de Lună

- Eclipsele de Lună sunt cunoscute şi sub numele de întunecimi de Lună, pentru că la intrarea în conul de umbră terestru suprafaţa Lunii se întunecă.
- Considerând că Soarele şi Pământul sunt corpuri sferice, conul de umbră terestru mărginit de tangentele exterioare ale Soarelui şi Pământului are înălţimea medie¹ de aproximativ 217 raze terestre.
- Orbita Lunii, considerată circulară, are raza egală cu 60 de raze terestre, de aceea Luna trece din când în când prin conul de umbră terestru.

¹Distanţa dintre Pământ şi Soare variază în timpul unui an din cauza excentricităţii orbitei terestre. Pentru calculul înălţimii medii a conului de umbră terestru folosim distanţa medie Soare-Pământ.

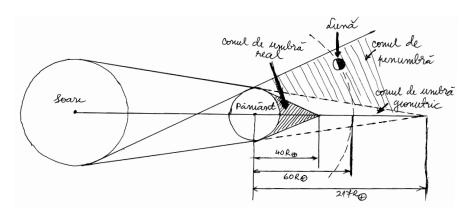

Figura: Conul de umbră geometric, adevărat și conul de penumbră al Pămâtului

Conurile de umbră ale Pământului

- Din cauza refracţiei astronomice la trecerea lor prin atmosfera terestră razele de lumină tangente Pământului sunt deviate de la direcţia lor iniţială şi formează un con de umbră cu înălţimea medie de aproximativ 41 raze terestre. Conul de umbră astfel obţinut se numeşte con de umbră adevărat.
- Conul de umbră determinat de tangentele exterioare la Pământ şi Soare se numeşte con de umbră geometric.
- În spatele Pământului există o regiune în care ajung numai o parte din razele venite de la Soare. Ea este mărginită de tangentele interioare duse la Soare şi Pământ, considerate corpuri sferice şi se numeşte conul de penumbră al Pământului.

Luna în umbra Pământului

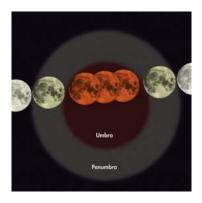

Figura: Luna e gălbuie în penumbră şi roșiatică în umbra Pământului

- Dacă secţionăm conurile de umbră şi penumbră ale Pământului cu un plan perpendicular pe axa lor comună la distanţa egală cu semiaxa orbitei Lunii obţinem două cercuri cu centrul pe axa conurilor.
- La trecerea prin penumbra şi umbra
 Pământului aspectul Lunii se schimbă.

Figura: Lună roşiatică la trecerea prin conul de umbră al Pământului

Eclipsă totală vs. parţială

- Momentul în care Luna intră în conul de penumbră al Pământului reprezintă începutul eclipsei parţiale.
- În cazul unei eclipse totale momentul în care Luna intră în conul de umbră terestru reprezintă începutul eclipsei totale.
- La ieşirea Lunii din conul de umbră terestru se termină eclipsa totală. Atunci discul Lunii este tangent exterior conului de umbră terestru.
- La ieşirea Lunii din conul de penumbră terestru spunem că eclipsa parţială de Lună a luat sfârşit.

Eclipsă de Lună

Figura: Aspectul Lunii în timpul eclipsei (I)

Eclipsă de Lună

Figura: Aspectul Lunii în timpul eclipsei (II)

Durata unei eclipse. Maximul eclipsei

- Durata unei eclipse parţiale de Lună, i.e. intervalul de timp în care Luna traversează conul de penumbră terestru este de 3-4 ore.
- Conul de umbră terestru este traversat de către Lună în 1-2 ore, aceasta fiind durata totalităţii eclipsei de Lună.
- Momentul de maxim al eclipsei este momentul în care centrul discului Lunii se află la distanţă minimă de linia dată de centrele Soarelui şi Pământului. Maximul eclipsei se calculează ca medie aritmetică a momentelor de început şi sfârşit a eclipsei totale sau parţiale.

Eclipsele de Soare

- Eclipsele de Soare se produc când Pământul trece prin conul de umbră al Lunii.
- Conul de umbră lunar este mărginit de tangentele exterioare ale Soarelui şi Lunii considerate corpuri sferice. Înălţimea lui² medie este de aproximativ 374000 km.
- Distanţa de la Pământ la Lună variază între aproximativ 363300 km şi 405504 km.

²Luna nu are atmosferă de aceea razele de lumină tangente sferei lunare mărginesc conul de umbră real al Lunii.

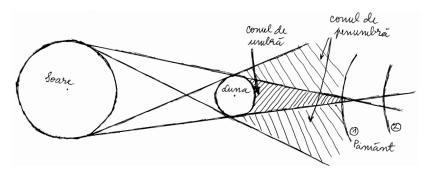

Figura: Geometria eclipselor de Soare totale (Pământul în poziția 1) și inelare (Pământul în poziția 2).

Eclipsă totală. Eclipsă inelară

- Conul de umbră al Lunii intersectează suprafaţa Pământului numai când Luna este în apropierea perigeului şi a unui nod al orbitei sale. Atunci observatorii aflaţi în interiorul regiunii comune conului de umbră lunar şi suprafeţei Pământului pot vedea o eclipsă totală de Soare.
- Dacă prelungirea conului de umbră intersectează suprafaţa Pământului atunci observatorii din regiunea de intersecţie văd o eclipsă inelară de Soare.

- ▶ Diametrul unghiular al Soarelui este aproximativ egal cu cel al Lunii. Când Luna este aproape de perigeu, diametrul ei unghiular este mai mare decât al Soarelui. În momentul de maxim al eclipsei Luna acoperă întreg discul Soarelui, de aceea eclipsa se numeşte totală.
- Când Luna este aproape de apogeu, diametrul ei unghiular este mai mic decât diametrul unghiular al Soarelui. În momentul de maxim al eclipsei, coroana circulară din discul Soarelui care nu este acoperită de Lună se vede ca un inel luminos, de aceea eclipsa se numeşte inelară.

- La intersecţia conul de umbră al Lunii cu suprafaţa Pământului apare o pată întunecată, cunoscută sub numele de pata de umbră sau umbra Lunii. Observatorii aflaţi la un moment dat în interiorul umbrei Lunii văd discul Soarelui acoperit de Lună.
- Datorită rotaţiei terestre diurne şi a mişcării Lunii în raport cu Pământul pata de umbră se mişcă pe suprafaţa Pământului, descriind fâşia sau banda de totalitate a eclipsei, zonă din care eclipsa se poate vedea ca totală sau inelară.

Umbra Lunii

Figura: Umbra Lunii văzută de pe ISS (29 martie 2006)

- ▶ Diametrul maxim al fâşiei de totalitate este de 265 m, iar lungimea ei poate ajunge la 10-12 mii de km. Punctele care se află la distanţe egale de limitele nordice şi sudice ale fâşiei de totalitate alcătuiesc linia de centralitate a eclipsei.
- Umbra se deplasează pe Pământ de la vest la est cu aproximativ 0,5 km/s. Pe limita vestică, respectiv estică a benzii de totalitate a eclipsei se găsesc locurile de pe Pământ pentru care eclipsa începe şi se sfârşeşte la răsăritul, respectiv apusul Soarelui.

- ► Tangentele interioare ale Soarelui şi Lunii, considerate corpuri sferice, mărginesc conul de penumbră al Lunii. Din locurile de pe Pământ aflate în conul de penumbră al Lunii, o parte din discul Soarelui se vede acoperită de discul lunar, de aceea spunem că observatorii de acolo văd o eclipsă parţială de Soare.
- Diametrul maxim al penumbrei este de aproximativ 1000 km, iar lungimea benzii de penumbră, zonă de pe Pământ de unde poate fi obsevată eclipsa parţială, este de 10-12 mii de km.

- În timpul eclipselor de Soare, Luna se mişcă de la vest la est pe discul Soarelui.
- Primul contact reprezintă momentul în care discurile celor două corpuri sunt tangente exterior.
- Al doilea contact este momentul în care discul Lunii este tangent interior discului Soarelui. În acest moment, la eclipsele totale de Soare, discul Lunii acoperă întreg discul Soarelui.
- Între primul şi al doilea contact strălucirea Soarelui scade, pentru că suprafaţa lui este acoperită treptat de Lună. De regulă Soarele trebuie privit printr-un filtru de protecţie sau în proiecţie pe un ecran. La eclipsele totale de Soare, după momentul celui de-al doilea contact, putem privi Soarele ocultat de Lună direct, fără filtru de protecţie.

- La eclipsele totale, cu foarte puţin timp înainte de al doilea contact, pe marginea discului solar se pot vedea raze de Soare care scapă prin văile de pe marginea discului Lunii, transformând marginea Soarelui într-un şir de sfere minuscule, foarte strălucitoare, cunoscute sub numele de mărgelele lui Bailey.
- În primele secunde după al doilea contact se poate vedea cromosfera Soarelui, după care devine vizibilă coroana lui. Întinderea coroanei solare este dată de activitatea Soarelui. Ea are dimensiuni reduse în anii de minim de activitate solară şi poate să ajungă la zece raze solare la maximul activității lui.

Eclipsă de Soare totală

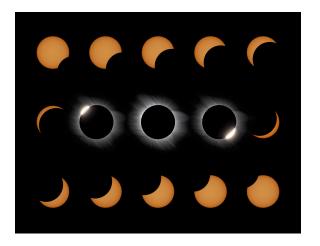

Figura: Aspectul Soarelui în timpul unei eclipse totale de Soare

- ► Al treilea contact reprezintă momentul în care discul Lunii este din nou tangent interior discului Soarelui.
- La eclipsele totale, după cel de-al treilea contact primele raze de Soare care scapă prin regiunile de altitudine joasă aflate la marginea discului Lunii formează *inelul cu diamant*. Al treilea contact reprezintă sfârşitul totalităţii eclipsei. Din acest moment Soarele trebuie privit din nou printr-un filtru de protecţie sau în proiecţie pe un ecran.
- Al patrulea contact este momentul în care discul Lunii eliberează complet discul Soarelui, cele două discuri fiind tangente exterior. Acesta marchează sfârşitul eclipsei.

Inelul de diamant

Figura: Inelul de diamant și mărgelele lui Bailey

- Intervalul de timp scurs între al doilea şi al treilea contact reprezintă durata totalităţii eclipsei. O eclipsă totală de Soare poate dura maxim 7,3^m, durata medie a acestor eclipse fiind de 2-3 minute.
- ► La eclipsele inelare durata maximă a totalităţii este de aproximativ 11^m. În timpul eclipselor inelare, discul Lunii nu acoperă întreg discul Soarelui, de aceea nu putem vedea cromosfera sau coroana solară şi Soarele trebuie privit prin filtru de protecţie sau proiectat pe un ecran chiar şi în timpul totalităţii lor.

Coroana solară

Figura: Coroana solară devine vizibilă în timpul totalității eclipsei de Soare

Eclipsă de Soare inelară

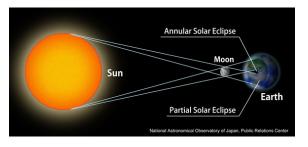

Figura: Prelungirea conului de umbră lunar ajunge pe suprafaţa Pământului

Eclipsă de Soare inelară

Figura: Aspectul Soarelui în timpul unei eclipse inelare

Eclipsă de Soare inelară

Figura: Eclipsa inelara din 20 mai 2012

Eclipsă de Soare hibridă

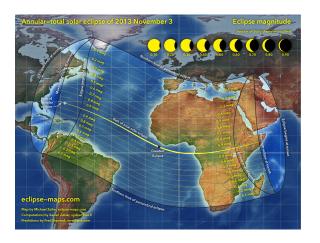

Figura: Eclipsa de Soare din 3 noiembrie 2013 a fost hibridă

Eclipsă de Soare hibridă

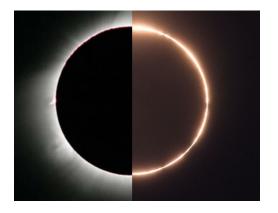

Figura: Aspectul Soarelui pentru doi observatori diferiţi

- ► Eclipsele se produc atunci când centrele Soarelui, Pământului și Lunii sunt aproape coliniare.
- La eclipsele de Lună, Pământul se află între Soare şi Lună, Luna fiind în faza de Lună plină.
- În timpul mişcării Lunii prin conul de penumbră al Pământului suprafaţa ei este gălbuie, iar în timpul totalităţii suprafaţa Lunii devine roşiatică.

În timpul eclipselor de Soare, Luna este între Soare şi Pământ, în faza de Lună nouă, fază în care Luna nu este vizibilă de pe Pământ, pentru că îndreaptă spre noi faţa opusă Soarelui. De aceea, modificarea strălucirii Soarelui în plină zi şi restul fenomenelor ce se produc în timpul eclipselor de Soare au stârnit interesul, curiozitatea şi deseori teama celor care le-au observat.

- Orbita lunară este înclinată pe ecliptică cu 5° 9′, unghi de aproximativ şase ori mai mare decât diametrul unghiular al Soarelui şi al Lunii, de aceea eclipsele de Soare sau de Lună nu se produc de fiecare dată când Luna este în faza de Lună nouă sau Lună plină.
- ► Ele au loc numai când Luna şi Soarele se află simultan în vecinătatea liniei nodurilor orbitei lunare.

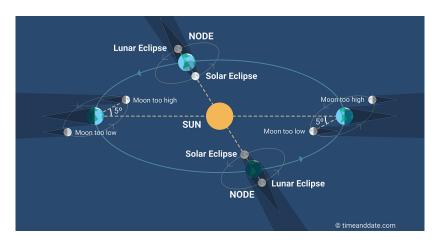

Figura: Planul orbitei lunare și planul eclipticii

- Din cauza nutaţiei linia nodurilor se roteşte în sens retrograd în planul eclipticii. Intervalul de timp dintre două treceri consecutive ale Soarelui prin nodul ascendent al orbitei Lunii se numeşte anul draconitic sau anul eclipselor.
- Pentru a determina durata acestui an, notată S, folosim perioada anului sideral, notată T, şi perioada nutaţiei, notată P.

În intervalul de timp dintre două treceri consecutive ale Soarelui prin nodul ascendent al orbitei Lunii, linia nodurilor se mişcă retrograd în planul eclipticii cu unghiul

$$\theta = \frac{360^{\circ}}{P} \cdot \mathcal{S},$$

pe când Soarele se mişcă în sens direct cu unghiul

$$360^{\circ} - \theta = \frac{360^{\circ}}{T} \cdot S.$$

Înlocuind θ și simplificând relația găsim

$$\frac{1}{S} = \frac{1}{T} + \frac{1}{P}.$$

- Pentru a afla durata anului eclipselor înlocuim în relaţia precedentă T = 365,25 zile solare medii, P = 6798,3 zile solare medii şi obţinem S = 346,62 zile solare medii.
- Astfel, intervalul de timp scurs între trecerea Soarelui prin nodul ascendent şi descendent al Lunii este de 173,32 zile solare medii.
- Într-un an calendaristic au loc maxim 7 eclipse, 5 de Soare şi 2 de Lună.

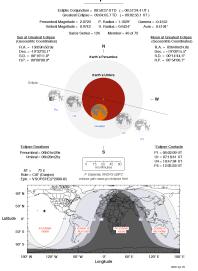
 Cu toate că numărul de eclipse de Soare care au loc într-un an este mai mare decât numărul de eclipse de Lună, un observator aflat într-un loc dat de pe Pământ poate observa în timpul vieții sale mai multe eclipse de Lună decât eclipse de Soare, pentru că eclipsele de Lună pot fi văzute de toți observatorii de pe Pământ care au Luna deasupra orizontului în timpul eclipsei, adică mai mult de jumătate din globul terestru, pe când eclipsele de Soare pot fi observate numai de observatorii care se află în penumbra Lunii, regiune care are o întindere de cel mult un sfert din suprafața Pământului.

- ▶ În medie dintr-un loc dat de pe Pământ se poate vedea o eclipsă totală de Soare o dată la 300 de ani. În secolul trecut teritoriul ţării noastre s-a aflat pe linia de centralitate a eclipselor totale din 15 februarie 1961 şi din 11 august 1999, iar în secolul acesta banda de totalitate a eclipsei din 3 septembrie 2081 va trece prin ţara noastră.
- Informaţiile complete despre eclipsele care se produc într-un an se pot găsi în anuarele astronomice sau pe internet pe pagini speciale dedicate eclipselor, cum sunt cele de la NASA https://eclipse.gsfc.nasa.gov/eclipse.html sau https://moon.nasa.gov/moon-in-motion/eclipses/.

Eclipsele anului 2021

- Eclipsa inelară de Soare din 10 ianuarie vizibilă din America de Nord, Europa, Asia.
- Eclipsa totală de Soare din 4 decembrie vizibilă din Antarctica, S Africii, S Oceanului Atlantic.
- Eclipsa totală de Lună din 26 mai vizibilă din Asia, Australia, Pacific, America de Sud şi Nord.
- Eclipsa parţială de Lună din 19 noiembrie, vizibilă din America de Nord şi Sud, Europa de Nord, Asia de Est, Australia, Pacific.

Partial Lunar Eclipse of 2021 Nov 19

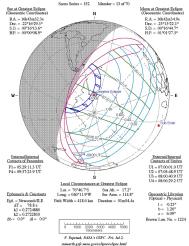

Eclipsa de Lună din 19 noiembrie 2021

Pe pagina *Moon in motion* la adresa https://moon.nasa.gov/news/168/an-almost-total-lunar-eclipse/găsiţi caracteristici ale eclipsei (de unde s-a văzut, momentele de contact, durată), un video al eclipsei, ş.a.

Total Solar Eclipse of 2021 Dec 04

| Geocentric Conjunction = 07:56:04.9 UT | J.D. = 2459552.830612 | Greatest Eclipse = 07:33:22.5 UT | J.D. = 2459552.814844 | Eclipse Magnitude = 1.0367 | Gamma = -0.9526

Eclipsa de Lună din 4 decembrie 2021

Pe pagina http://eclipsewise.com/solar/SEanimate/ SEanimate2001/SE2021Dec04T.gif găsiţi o simulare a eclipsei.

Figura: Eclipsa totală de Soare, din 20 martie 2015, vizibilă din Atlanticul de Nord, Insulele Feroe, N Europei, fotografiată din Svalbard (Norvegia) a fost fotografia zilei în astronomie (https://apod.nasa.gov/apod/ap150420.html) în 20 aprilie 2015.

- Deşi calculele pentru aflarea momentelor de început şi de sfârşit al eclipselor sunt complicate, astronomii din antichitate erau în stare să le determine. Prezicerile lor aveau la bază periodicitatea eclipselor observate.
- Astronomii babilonieni au remarcat că eclipsele se repetă în aceeaşi ordine după un interval de timp. Perioada ciclului observat de ei este de 223 de luni sinodice, 6585,32 zile solare medii, sau aproximativ 242 luni draconitice, 6585,36 zile solare medii.

- Exprimată în ani, durata acestei perioade numite saros este de 18 ani şi 11 zile şi 8 ore³.
- Perioada unui saros este aproximativ egală cu 239 luni anomalistice, 6585,54 zile şi 19 ani draconitici, 6585,78 zile. Într-un ciclu saros intră 70 de eclipse, 41 de Soare şi 29 lunare.

³Durata unui ciclu saros este de 18 ani 11 zile şi 8 ore sau 18 ani 10 zile şi 8 ore în funcție de numărul de ani bisecți din acest interval.

- ▶ În 432 î. Ch astronomul grec Meton a observat că 235 luni sinodice sunt aproximativ egale cu 19 ani calendaristici. Înseamnă că după 19 ani fazele Lunii se repetă în aceeaşi zi.
- ▶ De exemplu, după eclipsa totală de Soare din 11 august 1999 va avea loc o eclipsă parţială de Soare în 11 august 2018 vizibilă din vecinătatea polului nord geografic.

Pentru laboratorul 6 vă rog să vă instalaţi alw (http://www.ericbt.com/astronomylab2) şi Stellarium (http://stellarium.org/).